

Znak: PS-1.431.1.22.2026.AK
Data: Szczecin, 17 lipca 2026 r.

Pan

Kazimierz Karżel

Dyrektor Centrum Obsługi

Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych
w Goleniowie

Wystąpienie pokontrolne

Na podstawie art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej¹ oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie przeprowadzania kontroli przez wojewodę oraz wzoru legitymacji uprawniającej do przeprowadzania kontroli², w dniach 7-8 i 15 maja 2026 r. przeprowadzona została kontrola w trybie uproszczonym w Placówce Opiekuńczo-Wychowawczej Nr 3 w Goleniowie, przy ul. Bolesława Chrobrego 21. Czynności kontrolne prowadzone były w siedzibie placówki oraz w Centrum Obsługi Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Goleniowie, przy ul. Dworcowej 1. Kontrolę na podstawie upoważnień: nr 47/2026 z 4 maja 2026 r. i nr 47.1/2026 z 12 maja 2026 r. przeprowadził zespół inspektorów Wydziału Polityki Społecznej Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie w składzie: Aneta Kujawa – inspektor wojewódzki, osoba kierująca zespołem, Iwona Balcerzak – inspektor wojewódzki oraz Justyna Jarczewska – starszy inspektor wojewódzki.

¹ Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r., poz. 49 ze zm.)

² Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 sierpnia 2015 r. w sprawie przeprowadzania kontroli przez wojewodę oraz wzoru legitymacji uprawniającej do przeprowadzania kontroli (Dz. U. z 2015 r. poz. 1477)

Przedmiotem kontroli była działalność placówki w zakresie wybranych zadań dotyczących zaspokajania potrzeb dzieci i respektowania ich praw, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez Rzecznika Praw Dziecka w piśmie z 12 kwietnia 2026 r.

akta kontroli str. 1-5

Działalność Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej Nr 3 w Goleniowie w zakresie objętym kontrolą oceniam pozytywnie z nieprawidłowościami³.

Określenia użyte w wystąpieniu:

- placówka, POW – Placówka Opiekuńczo-Wychowawcza Nr 3 w Goleniowie,
- dyrektor, dyrektor centrum – Dyrektor Centrum Obsługi Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Goleniowie,
- COPOW – Centrum Obsługi Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Goleniowie,
- MOW – młodzieżowy ośrodek wychowawczy,
- MOS – młodzieżowy ośrodek socjoterapii,
- kieszonkowe – kwoty pieniężne do własnego dysponowania przez dziecko,
- małoletni, podopieczny – wychowanek placówki,
- koordynator -wychowawca-koordynator Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej Nr 3 w Goleniowie.

Pismem z 12 kwietnia 2026 r. Rzecznik Praw Dziecka poinformował Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki o nieprawidłowościach w opiece nad małoletnimi w Placówce Opiekuńczo-Wychowawczej Nr 3 w Goleniowie. Zgłoszenie dotyczyło w szczególności niewłaściwych zachowań pani [tekst wyłączony z jawności], wobec małoletnich [tekst wyłączony z jawności] i [tekst wyłączony z jawności].
[tekst wyłączony z jawności]

³ Do oceny kontrolowanego podmiotu stosuje się 4-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna z uchybieniami, pozytywna z nieprawidłowościami i negatywna.

Oceny poszczególnych zagadnień poddanych analizie w toku kontroli dokonano na podstawie ankiet/rozmów z wychowankami, pisemnych i ustnych informacji od pracowników placówki oraz wyjaśnień dyrektora centrum.

1. Prawa dziecka.

Zarzuty dotyczyły stosowania przemocy psychicznej (poniżanie, wykluczanie) ze strony pani [tekst wyłączony z jawności] wobec małoletnich [tekst wyłączony z jawności] i [tekst wyłączony z jawności], nieadekwatnych kar, naruszania prywatności oraz braku organizacji właściwego transportu wychowanek na zajęcia finansowane ze świadczenia wychowawczego (800+).

W placówce na dzień kontroli umieszczonych było 15 wychowanków, w tym 6 na co dzień przebywa w młodzieżowych ośrodkach wychowawczych/młodzieżowych ośrodkach socjoterapii. Najmłodszy wychowanek miał 9 lat (do placówki został przyjęty ze starszym rodzeństwem), a najstarszy 18 lat.

Rozmowy/ankiety przeprowadzono z 6 wychowankami, gdyż 2 wychowanków przebywało poza placówką (w tym jeden pełnoletni) i 1 – odmówił rozmowy z kontrolującymi (dziecko z zaburzeniami zachowania).

Na dzień kontroli w placówce zatrudnionych było 6 wychowawców w pełnym wymiarze czasu (w tym 1 wychowawca-koordynator). Wsparcie specjalistyczne zapewniali pedagog oraz psycholog. Kontrolujący przeprowadzili rozmowy z psychologiem oraz 5 wychowawcami, którzy udzielili także pisemnych informacji. Szósty wychowawca zaczynał właśnie swój pierwszy dyżur. Z kolei pani [tekst wyłączony z jawności], wskazana w piśmie Rzecznika Praw Dziecka, od 1 kwietnia 2026 r. nie jest już pracownikiem placówki.

W anonimowych ankietach oraz rozmowach dzieci wykazały prawo do: głosu, odpoczynku, korzystania z rzeczy, chodzenia do szkoły, chodzenia na plac zabaw, spotkań z bliskimi, jeżdżenia na rowerze, wypisywania się, bawienia się, wychodzenia na dwór, ubierania w co chcemy, jedzenia co chcemy, mówienia prawdy i co się złego nam dzieje, kontaktu z rodzicami/rodziną, korzystania z telefonu. Jedno dziecko w ogóle nie udzieliło odpowiedzi.

Dwoje dzieci wskazało, że może wyrazić swoje zdanie, w kwestiach, które je dotyczą. Czworo dzieci odpowiedziało, że czasami, ponieważ: „wychowawcy mówią, że nie mam zdania”, „bo się za dużo żądzą wychowawcy”, „nie zawsze dorośli chcą mnie wysłuchać

do końca”, „czasami wychowawcy mówią, że porozmawiamy o tym, ale nie wracają do tematu”.

Dwoje wychowanków odpowiedziało, że ze wszystkimi wychowawcami mają pozytywne relacje. W odpowiedziach pozostałych dzieci pojawiali się: pani [tekst wyłączony z jawności] (3 os.), pani [tekst wyłączony z jawności] (3 os.), pani [tekst wyłączony z jawności] (2 os.), pani [tekst wyłączony z jawności] (3 os.), pan [tekst wyłączony z jawności] (3 os.).

Na pytanie o osoby, które w ocenie dzieci traktowały ich źle dwoje wychowanków odpowiedziało, że nie ma takich osób, natomiast 4 osoby wskazały panią [tekst wyłączony z jawności], w tym 1 dodatkowo pana [tekst wyłączony z jawności].

Małoletni wskazali na następujące zachowania pani [tekst wyłączony z jawności]: „pani [tekst wyłączony z jawności] mówi, że jestem wyjek”, „ciocia krzyczała na mnie i nam groziła” (dziecko wyjaśniło w rozmowie z kontrolującymi, że chodziło o grożenie np. szpitalem, zakazem urlopowania, notatką), „[tekst wyłączony z jawności] straszyła MOW-em i urlopowaniem, wchodziła do pokoju bez pukania”, „ [tekst wyłączony z jawności] - zamykanie na dworze, przeklinanie do dziecka, ograniczenie jedzenia” [tekst wyłączony z jawności]. Ta sama wychowanka i inne dzieci potwierdziły, że pani [tekst wyłączony z jawności] wyzywała ich od „wrednych dzieciaków” i „p... bachorów”. W przypadku pana [tekst wyłączony z jawności] dziecko dookreśliło, że „wujek [tekst wyłączony z jawności] w dziwny sposób do mnie gada i dalej nie zniosę”. Dziecko w rozmowie z kontrolującymi wyjaśniło, że pan [tekst wyłączony z jawności] pyta np. „jak się z tym czujesz” i dla ww. są to dziwne pytania, na które nie potrafi udzielić odpowiedzi. Z uwagi na wiek dziecka (9 lat), bezpośrednie rozmowy o emocjach mogły wprawiać je w zakłopotanie. Niemniej jednak zachowanie pracownika w ocenie kontrolujących nie miało złych intencji.

Pracownicy w pisemnych informacjach podali, że ich relacje z wychowankami opierają się na wzajemnym szacunku i zrozumieniu oraz na współpracy. Jeden z nich dodatkowo określił relacje z dziećmi jako neutralne i oparte na jednostronnej aktywności wychowawcy i braku zaangażowania ze strony dzieci.

Na pytanie o nagrody stosowane w placówce dwoje wychowanków odpowiedziało, że nie ma nagród. Trzy osoby wskazały, że wyższe kieszonkowe, po 1 osobie odpowiedziały: pieniądze, telefon, nagrody na święta i na urodziny.

Wychowawcy wymienili następujące nagrody:

- wyjście z dziećmi na lody,

- gry i zabawy ruchowe,
- wydłużony czas używania telefonu komórkowego o 30 min.,
- gra w siatkę,
- oglądanie filmu,
- nocowanie z innymi dziećmi,
- długie rozmowy z wychowankami,
- pochwały, pozytywne wzmacnianie,
- telefon, laptop za wykonanie dyżuru lub odrobienie.

Jeden z wychowawców napisał, że rozmawia z dziećmi na temat nagród.

W ocenie kontrolujących większość działań wskazanych przez wychowawców jako „nagrody” stanowi podstawowe elementy codziennej pracy z dziećmi. Wspólne aktywności (takie jak gry, zabawy ruchowe, czy oglądanie filmów) oraz wyjścia na lody to podstawowe formy organizacji czasu wolnego dzieci w placówce. Z kolei rozmowy i pozytywne wzmacnianie powinny być dostępne dla każdego dziecka zawsze, a nie tylko wtedy, gdy na nie zasłuży. Także dostęp do sprzętu elektronicznego powinien wynikać z jasno określonych zasad, a nie być kartą przetargową za posprzątanie czy odrobienie lekcji.

Podczas podsumowania kontroli wskazano dyrektorowi centrum na konieczność wypracowania i wdrożenia przejrzystego systemu nagród oraz zapoznanie z nim zarówno dzieci jak i wychowawców.

Karą najczęściej wskazywaną przez wychowanków (5 osób) było ograniczenie korzystania z telefonu/sprzętu elektronicznego. Dwie osoby wskazały, że brak wyjścia poza placówkę, po 1 osobie dzieci odpowiedziały: notatki służbowe, zakaz urlopowania za nieposprzątanie, brak kieszonkowego.

W rozmowie z kontrolującymi wychowankowie doprecyzowali, że jeden z nich nie otrzymał kieszonkowego w miesiącu, w którym przybył do placówki oraz że wychowawcy straszą zakazem urlopowania za niewykonanie swoich obowiązków, np. dyżuru. Natomiast nie było nigdy sytuacji, by dziecko z tego powodu nie poszło na urlopowanie.

Z uwagi na to, że w rozmowach z wychowankami powzięto informację o wystąpieniu możliwej nieprawidłowości dotyczącej wypłacania kwot pieniężnych do własnego dysponowania przez dziecko (tzw. kieszonkowego), kontrolujący poddali to zagadnienie szczegółowej analizie.

W placówce obowiązywał Regulamin przyznawania kwoty pieniężnej do własnego dysponowania (tzw. kieszonkowe) dla wychowanków Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Goleniowie i Nowogardzie stanowiący załącznik do Zarządzenia nr 13/2025 Dyrektora Centrum Obsługi Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Goleniowie z dnia 31 grudnia 2025 r. Zweryfikowano listy kieszonkowego z miesiąca przyjęcia dzieci do placówki w okresie od listopada 2025 r. do kwietnia 2026 r. Ustalono, że w ww. okresie do placówki przyjęto dwójkę rodzeństwa [tekst wyłączony z jawności] (styczeń 2026 r.). Wpłata kwoty pieniężnej do własnego dysponowania za styczeń 2026 r. została zrealizowana w lutym bieżącego roku. Wychowankowie otrzymali środki w wysokości odpowiednio 99,00 zł oraz 125,00 zł. Zróżnicowanie powyższych kwot wynikało z zapisów regulaminu, który przewiduje możliwość podwyższenia kwoty wyjściowej kieszonkowego. W toku kontroli dyrektor centrum oraz psycholog (który od połowy listopada 2025 r. do kwietnia 2026 r. pełnił również funkcję koordynatora placówki) oświadczyli, że kieszonkowe nowo przyjętym wychowankom wypłacane jest w kolejnym miesiącu z wyrównaniem. Nie stwierdzono w tym zakresie nieprawidłowości.

Wychowawcy jako kary wskazali:

- „odbiór i korzystanie z telefonu komórkowego”,
- „poprawa dyżuru-odbiór zleconej pracy”,
- „nie ma kar, tłumaczę o konsekwencjach złych zachowań”,
- „brak laptopa/telefonu na określony czas”,
- „dzieci nie otrzymują telefonu/laptopa, gdy nie wykonają dyżuru bądź nie odrobą lekcji”.

Jeden z wychowawców w rozmowie z kontrolującymi poinformował, że na zespole wychowawców przekazano im komunikat, że jak wychowanek nie stosuje się do regulaminu placówki, to wychowawca ma prawo „zastopować urlopowanie”. Inny wychowawca słyszał, że dzieci były straszone zakazem urlopowania. Kolejny powołał się na opinię sędziego, według której urlopowanie może być formą nagrody. Jeden z wychowawców jako karę wskazał „poprawę dyżuru”. W ocenie kontrolujących „poprawa dyżuru” przez wychowanka nie jest karą, a elementem procesu wychowawczego. Naturalną konsekwencją niewywiązania się ze swojego zadania jest jego poprawa. Wychowanek w ten sposób uczy się odpowiedzialności za swoje działania. Zarówno dzieci jak i wychowawcy potwierdzili, że odbiór telefonu nie ograniczał prawa wychowankom do kontaktu z bliskim. Dzieci miały możliwość

korzystania z telefonu placówkowego lub otrzymywały własny telefon na czas rozmowy z rodzicem/bliską osobą.

Tylko dwoje wychowanków potrafiło wskazać co mogą zrobić z karą, jak się z nią nie zgadzają, tj. zadzwonić do dyrektora lub porozmawiać z wychowawcą.

W związku z powyższym wskazuję dyrektorowi centrum zapoznać wychowanków i okresowo przypominać procedurę odwoławczą od kary oraz wyeliminować z metod wychowawczych kary polegające na straszeniu wychowanków zakazem urlopowania. Jednocześnie przypominam, że w myśl art. 113 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego⁴ kontakty dziecka z rodziną są jego nienaruszalnym prawem i obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie poza miejsce stałego pobytu) oraz bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji i korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość.

Na pytanie „Jak oceniasz jedzenie w placówce i jego ilość”? pięcioro wychowanków oceniło jedzenie (śniadania i kolacje) jako dobre, a ilość jedzenia jako wystarczającą. Jedno dziecko wskazało, że czasem brakuje chleba tostowego albo pieczywa i oceniło ilość jedzenia jako niewystarczającą. W rozmowie z kontrolującymi dzieci wyjaśniły, że obiady od lutego br. w dni nauki szkolnej zjadają w szkole (w weekendy gotują wychowawcy), a po powrocie do placówki, jak są głodne mają możliwość przygotowania sobie kanapek. Z relacji dzieci tylko pani [tekst wyłączony z jawności] na swoim dyżurze przygotowuje jakiś ciepły posiłek.

W rozmowie z kontrolującymi jeden z wychowawców potwierdził, że czasami brakuje w placówce wody butelkowej, pieczywa czy płatków śniadaniowych. Z relacji innego wynika, że okresowo brakuje słodkich napojów.

Z uwagi na pozyskanie rozbieżnych informacji na temat dostępności posiłków i ich ilości, zespół kontrolujący sprawdził zaopatrzenie placówki w produkty żywnościowe. Z informacji przekazanych przez koordynatora wynika, że placówka w produkty żywnościowe zaopatrywana jest raz w tygodniu (w każdy czwartek). Wyjątek stanowi pieczywo, które kupowane jest na bieżąco. Oględzin placówki dokonano w środę, czyli dzień przed planowanymi zakupami. W placówce znajdowały się bieżące produkty żywnościowe takie jak: wędliny, sery, dżemy, jogurty, owoce, warzywa w ilości odpowiadającej do potrzeb wychowanków. W spiżarni zamykanej na klucz przechowywane były zapasy żywnościowe w postaci produktów suchych, jak kasze,

⁴ Kodeks rodzinny i opiekuńczy z dnia 25 lutego 1964 r. (Dz. U. z 2026 r., poz. 236)

makarony, płatki, cukier, musy, woda, słodkie napoje, gotowe dania obiadowe w słoikach (dla starszych wychowanków wracających z praktyk) i in. Koordynator poinformował, że w przypadku, gdy zabraknie małej wody butelkowej, dzieci mogą uzupełnić sobie butelkę wodą z dużego dystrybutora. Jak wynika z informacji uzyskanych od dyrektora centrum do lutego br. wychowawcy samodzielnie przygotowywali obiady w placówce. Z powodu dużej rotacji kadry oraz braku doświadczenia wśród nowo zatrudnionych pracowników w przygotowywaniu posiłków, zdecydowano o zakupie obiadów w szkole. Posiłki te są jednak wydawane około godziny 12:00, przez co dzieci po powrocie do placówki bywają głodne. W związku z powyższym zasadne byłoby organizowanie dla wychowanków prostego, ciepłego posiłku zarówno dla dzieci młodszych, jak i starszych wychowanków uczęszczających do szkół średnich, wracających w późniejszych godzinach z praktyk zawodowych, którzy z uzyskanych informacji, nie mają zapewnionego obiadu w szkole. W ocenie kontrolujących, w ramach przygotowania do samodzielności, należy zachęcać starszych podopiecznych do samodzielnego przygotowywania posiłków, ale w weekendy albo dni, gdy kończą naukę we wczesnych godzinach. Niemniej jednak nauka samodzielności nie może zwalniać placówki z odpowiedzialności za zapewnienie wychowankom pełnowartościowego ciepłego posiłku głównego w ciągu dnia.

Na pytanie „Czy, jeżeli nie smakuje Ci któryś z posiłków, możesz w zamian przygotować sobie inne danie?” czworo wychowanków odpowiedziało twierdząco, 2 wychowanków wskazało, że nie zawsze, bo wychowawcy najczęściej mówią, że trzeba zjeść to co jest. Wszyscy pracownicy w pisemnych informacjach potwierdzili, że dzieci mogą przygotowywać sobie posiłki według własnych upodobań.

Na pytanie „Czy w placówce możesz rozwijać swoje zainteresowania, uczęszczać na dodatkowe zajęcia?” pięcioro wychowanków odpowiedziało twierdząco, w tym jeden dodał, że „kiedyś powiedzieli mi, że muszę zrezygnować z zajęć”. W rozmowie z kontrolującymi dziecko doprecyzowało, że „kiedyś pani [tekst wyłączone z jawności] - powiedziała, żebym zrezygnowała z zajęć pozaszkolnych, jak nie mam pieniędzy na psychoterapię”. Jedna wychowanka odpowiedziała, że nie ma w Goleniowie takich zajęć, na które chciałaby uczęszczać i musiałaby jeździć do Szczecina.

Zgodnie z informacjami pozyskanymi od dzieci i pracowników placówki wynika, że dzieci samodzielnie uczęszczają na zajęcia dodatkowe. Wyjątek stanowi jedna z

wychowanek, którą ze względu na utrudniony dojazd komunikacją miejską, dowożą rodzice koleżanki.

Na pytanie „Czy możesz korzystać z 800+ i czy wiesz na co jest przeznaczone?” wszystkie dzieci odpowiedziały twierdząco, w tym 1 dziecko wskazało, że pieniądze z 800+ są wykorzystywane na rozwijanie jego zainteresowań/pasji, 1 - na zajęcia logopedyczne i 1 jako przykład podało zakup piłki do koszykówki oraz kosza.

Zgodnie z pisemnymi informacjami udzielonymi przez pracowników placówki środki z 800+ wydatkowane są na rozwój zainteresowań dzieci oraz na pokrywanie kosztów psychoterapii czy prywatnych wizyt u specjalistów. Tylko jeden z wychowawców w rozmowie z kontrolującymi wskazał, że z 800+ zakupywana jest bieżąca odzież i obuwie dla dzieci.

Z uwagi na powzięcie informacji o możliwych nieprawidłowościach dotyczących wydatkowania 800+, szczegółowej analizie poddano zaopatrywanie dzieci w bieżącą odzież, obuwie i bieliznę osobistą.

Przeprowadzone czynności kontrolne wykazały, że placówka prawidłowo realizuje obowiązek zaopatrywania wychowanków w odzież i obuwie. Zakupy realizowane są z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dzieci, ich wieku oraz aktualnej pory roku. Wydatki te są w całości pokrywane ze środków budżetowych jednostki.

Dyrektor centrum w pisemnym oświadczeniu wskazał, że świadczenie wychowawcze 800+ księgowane jest indywidualnie i wydawane zgodnie z potrzebami dzieci, m.in. na opłacenie: wypoczynku dzieci, udziału wychowanków w zajęciach poza placówką zgodnie z ich zainteresowaniami, wyjazdów i wycieczek szkolnych w przypadku, gdy szkoła nie ma możliwości wystawienia faktury lub pokwitowania KP, psychoterapii oraz wizyt prywatnych u lekarzy specjalistów (pierwsza wizyta jest zawsze opłacana z budżetu placówki), leczenia i zakupu aparatów ortodontycznych, zakup garderoby przekraczającej budżet placówki na wyraźne wyrażenie na piśmie takiej potrzeby przez wychowanka, zakup wyposażenia niezbędnego i wymaganego do realizacji indywidualnych zainteresowań (np. sprzętu muzycznego, komputerowego, zestawu do stylizacji paznokci itp.).

Nie stwierdzono nieprawidłowości w tym zakresie.

Na pytanie „Czy ktoś w placówce straszył Cię umieszczeniem w młodzieżowym ośrodku socjoterapii lub młodzieżowym ośrodku wychowawczym?” 4 osoby odpowiedziały, że pani [tekst wyłączony z jawności], w tym 1 z nich wskazała

dotatkowo pana dyrektora i panią [tekst wyłączony z jawności], 1 osoba wskazała innych wychowanków, a 1 odpowiedziała, że nikt.

Z pisemnych informacji udzielonych przez wychowawców wynika, że jeden z nich słyszał lub był świadkiem straszenia przez innego wychowawcę umieszczeniem w MOS/MOW dziecka. Jeden z wychowawców podał, że w rozmowie wychowawczej z wychowankiem, poinformował go, iż konsekwencją używania przez niego środków odurzających może być wniosek o zastosowanie środka wychowawczego.

Podczas podsumowania kontroli dyrektor centrum oraz kierownik wyjaśnili, że informują wychowanków, iż w przypadku rażącego naruszania regulaminu placówki lub podejmowania zachowań ryzykownych, konsekwencją takich zachowań może być decyzja sądu o przeniesieniu do MOS lub MOW.

Na pytanie „Czy ktoś w placówce poniżał albo wykluczał Ciebie albo Twoje koleżanki/kolegów? 3 osoby odpowiedziały, że nikt, 1 osoba wskazała małoletniego [tekst wyłączony z jawności] – wychowanka placówki, 1 osoba odpowiedziała, że rówieśnicy z klasy szkolnej i 1 osoba wskazała panią [tekst wyłączony z jawności], pana dyrektora i panią [tekst wyłączony z jawności]. Podczas rozmowy z kontrolującymi wychowanka doprecyzowała, że pan dyrektor oraz pani [tekst wyłączony z jawności] zarzucali jej kłamstwo w sprawach dotyczących pani [tekst wyłączony z jawności]. Ponadto małoletnia opisała sytuację, w której pani [tekst wyłączony z jawności] miała ją wyzywać oraz grozić umieszczeniem w MOS. Zdarzenie to miało mieć miejsce po tym, jak wychowanka poprosiła wychowawczynię o opuszczenie jej pokoju.

Jeden z wychowawców w pisemnej informacji przyznał, że zdarza mu się użyć niecenzuralnego słowa do dziecka, bo „bywają sytuacje, kiedy trzeba gwałtownie zwrócić uwagę wychowanków”. Ten sam wychowawca wskazał, że był świadkiem poniżania/wykluczania wychowanków przez panią [tekst wyłączony z jawności] oraz że informacje o takich zachowaniach docierały do niego także z relacji samych wychowanków.

Wskazuję dyrektorowi centrum, aby przypomnieć wychowawcom i zobowiązać ich do przestrzegania obowiązujących w placówce standardów ochrony małoletnich, zgodnie z którymi „w przypadku podjęcia przez pracownika Centrum lub Placówki podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji kierownictwu Centrum”.

Na pytanie co chcesz zmienić lub poprawić w placówce? dzieci udzieliły następujących odpowiedzi: „żeby starsze dzieci mogły nosić telefon do szkoły”, „zapraszać koleżanki i

kolegów do pokoju”, „więcej prywatności – wychowawcy potrafią wejść do nas do pokoju i szukają nam po szafkach, telefony dłużej, klucz do pokoju, częstsze zakupy, nietykalność cielesną (wychowankowie biją). W rozmowie z kontrolującymi wychowankowie wyjaśnili, że mogą zapraszać znajomych, ale do salonu, co w ocenie kontrolujących jest uzasadnione dbałością o prawo do prywatności innych wychowanków dzielących pokoje. Natomiast żaden z pozostałych wychowanków nie potwierdził, żeby wychowawcy „szukali im po szafkach”, natomiast wskazali, że niektórzy wychowawcy wchodzi do ich pokoi bez pukania. Powyższe informacje zostały przekazane dyrektorowi centrum podczas podsumowania kontroli, celem podjęcia stosownych działań.

akta kontroli str. 8-16, 24-26, 118-161

2. Zapewnienie wsparcia/opieki wychowankom.

W ankietach i rozmowach bezpośrednich z dziećmi zapytano „Z kim w placówce rozmawiasz o swoich problemach?”. Pięcioro dzieci odpowiedziało, że z wychowawcą, w tym 1 dziecko odpowiedziało „z wychowawcą prowadzącym lub z nikim”. W odpowiedziach tych dzieci pojawiły się też konkretne osoby: pani [tekst wyłączony z jawności], ciocia [tekst wyłączony z jawności], mama. Jedno dziecko wskazało, że z tatą. To samo dziecko w rozmowie z kontrolującymi dopowiedziało, że gdy chciało porozmawiać z wychowawcami, to nie mieli czasu. Wychowanek zapytany o inne dorosłe osoby pracujące w placówce, z którymi miałby możliwość porozmawiać o swoich problemach wskazał, że nie wie, kiedy psycholog i pedagog są w placówce. [tekst wyłączony z jawności]

W związku z powyższym, w celu zbadania prawidłowości zabezpieczania potrzeb emocjonalnych wychowanków, kontrolujący szczególnej analizie poddali zarówno realizację przez wychowawców indywidualnej pracy z dzieckiem, jak i zapewnienie wsparcia specjalistycznego w placówce.

Analiza grafików (styczeń, luty i marzec 2026 r.) wykazała, że wychowawcy mają zaplanowane średnio 4 godziny w tygodniu indywidualnej pracy z dzieckiem. W toku kontroli stwierdzono, że zaplanowane indywidualne godziny pracy z wychowankami nie były systematycznie realizowane. W okresach absencji chorobowej/urlopowej pracowników, godziny przeznaczone na indywidualny kontakt z dzieckiem były odwoływane, a wychowawcy byli delegowani do sprawowania bezpośredniej opieki w ramach zastępstwa.

W oświadczeniu z 15 maja 2026 r. dyrektor centrum potwierdził, że w sytuacji absencji chorobowej lub urlopu jednego z wychowawców „(...) w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania placówki oraz zagwarantowania bezpieczeństwa i ciągłości opieki nad wychowankami zachodzi konieczność wstawienia dodatkowego dyżuru któremuś z pozostałych wychowawców. W związku z tym cztery godziny przewidziane pierwotnie na pracę indywidualną z dzieckiem zostają przeznaczone na realizację obowiązków dyżurowych (...)”.

W ocenie zespołu kontrolującego indywidualna praca z dzieckiem stanowi podstawowe zadanie placówki, a realizacja tych godzin musi być zapewniona w sposób ciągły niezależnie od sytuacji kadrowej.

W toku kontroli przeanalizowano grafiki pracy psychologa i pedagoga oraz wykaz pracy z poszczególnymi wychowankami w POW Nr 3 w Goleniowie od 1 stycznia 2026 r. W tym czasie zatrudnionych było dwóch psychologów i jeden pedagog. Jeden z psychologów od 17 listopada 2025 r. do 30 kwietnia 2026 r. dodatkowo pełnił funkcję koordynatora placówki. Drugi psycholog pracował w niej do 30 kwietnia br. Każdy z psychologów systematycznym wsparciem obejmował po dwoje wychowanków. Przy czym psycholog, w okresie pełnienia funkcji koordynatora, wsparciem obejmował dwoje wychowanków przebywających na co dzień poza placówką (w internacie i MOW). Kontakt z nimi odbywał się telefonicznie. Od 1 maja 2026 r. ze stałej pomocy tego specjalisty systematycznie korzysta dwoje dzieci, a z pozostałymi wychowankami prowadzone jest wsparcie interwencyjne. Psycholog w placówce dostępny jest co środę w godzinach 12.30 – 17.00. W dokumentacji psychologa pełniącego jednocześnie funkcję koordynatora, za rok szkolny 2025/2026 brakowało kart udziału w zajęciach specjalistycznych, co uniemożliwiało faktyczną weryfikację wsparcia udzielanego wychowankom.

Pedagog pracuje w POW Nr 3 w Goleniowie w czwartki. W godzinach 8:00–12:30 wykonuje pracę biurową, a od 12:30 do 16:00 prowadzi stałe zajęcia z wychowankami. W roku szkolnym 2025/2026 systematycznym wsparciem obejmował 4 wychowanków, w tym 3 z nich miało określone zalecenia do pracy z poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Analiza harmonogramów pracy psychologa oraz pedagoga w roku szkolnym 2025/2026 wykazuje nieprawidłowe proporcje między czasem przeznaczonym na obowiązki biurowe a bezpośrednią pracą z wychowankami. Przeznaczanie tak dużej liczby godzin na zadania biurowe uniemożliwia efektywną i zgodną z zaleceniami

realizację wsparcia specjalistycznego w placówce. Pedagog na bezpośrednią pomoc dla wychowanków przeznaczają 3,5 godziny w tygodniu, co daje mniej niż 1 godzinę na osobę. Ponadto przy takim układzie, nie ma czasu na obserwację innych podopiecznych przebywających w placówce.

akta kontroli str. 17-23, 27-50, 118-137

3. Postępowanie w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zachowaniu osób sprawujących opiekę nad dziećmi. Zapewnienie dzieciom pomocy i wsparcia w sytuacjach niewłaściwego zachowania ze strony pracowników.

W przeprowadzonych rozmowach i ankietach dzieci najczęściej wskazywały panią [tekst wyłączony z jawności] jako osobę przejawiającą nieprawidłowe zachowania względem wychowanków. Zachowania pani [tekst wyłączony z jawności] zostały opisane w części pierwszej wystąpienia.

Kontrolujący poprosili również pracowników o udzielenie pisemnych odpowiedzi na pytania dotyczące występowania przemocy.

Na pytanie „Czy zdarzyło się Pani/Panu poniżyć lub wykluczać kogoś z wychowanków placówki?” trzech pracowników zaprzeczyło. Jeden napisał, że (...) będąc szczerzy posiadam sympatie indywidualne, jednak nie pokazuję tego” i jeden wskazał, że „zdarzyło się podniesienie głosu. Jeśli padały słowa niecenzuralne, to jedynie wtedy, gdy sytuacja tego wymagała (żart, sarkazm, czarny humor)”. Ten sam pracownik w rozmowie z kontrolującymi dopowiedział, że „zdarza się użyć niecenzuralnego słowa do dziecka, bo są to dzieci trudne i czasem, żeby mnie usłyszało muszę w ten sposób zareagować”.

Tłumaczenie używania wulgaryzmów „sarkazmem, „żartem” czy „czarnym humorem” jest niedopuszczalne. Należy podkreślić, że dzieci umieszczone w placówce opiekuńczo-wychowawczej często posiadają za sobą traumatyczne doświadczenia związane z przemocą słowną w rodzinach pochodzenia. Używanie wulgaryzmów przez wychowawców uczy wychowanków, że agresja słowna jest czymś normalnym.

Na pytanie „Czy słyszała Pani/Pan lub była Pani/Pan świadkiem, jak inny wychowawca poniżał lub wykluczał kogoś z wychowanków? Jeżeli tak, kiedy to było i w jakich okolicznościach?” tylko jeden z pracowników napisał, że słyszał od dzieci, ale i był świadkiem takich zachowań ze strony pani [tekst wyłączony z jawności].

[tekst wyłączony z jawności]

Z rozmowy z dyrektorem centrum wynika, że Placówka Opiekuńczo-Wychowawcza Nr 3 w Goleniowie zmagą się z poważnymi brakami kadrowymi, co negatywnie wpływa na ciągłość pracy z wychowankami. W momencie kontroli pracownikiem o najdłuższym stażu był wychowawca-koordynator, zatrudniony zaledwie od 7 miesięcy. Staż pracy pozostałych wychowawców wynosił odpowiednio: 5, 4, 3, 1,5 miesiąca oraz 1 dzień. Z informacji udzielonej przez dyrektora wynika, że pani [tekst wyłączony z jawności] od 1 kwietnia 2026 r. nie jest już pracownikiem placówki. Zgodnie z wyjaśnieniem dyrektora centrum „(...) Pani [tekst wyłączony z jawności] w ostatnim okresie swojej pracy była wychowawcą z najdłuższym stażem pracy w placówce, najbardziej doświadczonym i wykazywała się największą konsekwencją w wymaganiu od wychowanków przestrzegania regulaminu placówki oraz wywiązywania się z obowiązków [tekst wyłączony z jawności].”

Z pisemnych wyjaśnień dyrektora centrum z 14 maja 2026 r. wynika, że „(...) uwagi dotyczące złego traktowania wychowanków Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej nr 3 w Goleniowie przez wychowawcę Panią [tekst wyłączony z jawności] pochodziły głównie od rodziców wychowanków tj. Pani [tekst wyłączony z jawności] i Pani [tekst wyłączony z jawności] oraz byłej wychowawczynie placówki Pani [tekst wyłączony z jawności]. Od wychowanków otrzymałem taką informację jednorazowo (...) [tekst wyłączony z jawności]”.

Jak ustalono w toku kontroli, w placówce opracowano Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem, którą wprowadzono Zarządzeniem nr 5/2024 Dyrektora Centrum Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Goleniowie z dnia 15 lutego 2024 r. w sprawie wprowadzenia standardów ochrony małoletnich w Placówkach Opiekuńczo-Wychowawczych zarządzanych przez Centrum Obsługi Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Goleniowie.

Zgodnie z § 5 rozdziału III ww. dokumentu „w przypadkach dotyczących wykorzystania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego Dyrektor Centrum powołuje zespół interwencyjny, w skład którego wchodzi psycholog, pedagog, wychowawca, kierownictwo Centrum oraz inne osoby mające wiedzę o krzywdzeniu dziecka oraz znające sytuację dziecka (dalej określane jako: zespół interwencyjny). Dalej zgodnie z brzmieniem tego dokumentu „w przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili rodzice lub opiekunowie dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne. Zespół zaprasza rodziców/opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego

może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Ze spotkania sporządza się protokół.”

W toku kontroli ustalono, że pomimo zgłoszeń dotyczących niewłaściwych zachowań ze strony pani [tekst wyłączony z jawności] przez matki biologiczne dzieci przebywających w placówce w żadnym przypadku nie wszczęto postępowania wyjaśniającego zgodnie z procedurami opisanymi wyżej.

W listopadzie 2025 r. po kolejnym zawiadomieniu policji przez panią [tekst wyłączony z jawności] (matkę biologiczną) zgodnie z wyjaśnieniem dyrektora centrum „(...) na zlecenie prokuratury, funkcjonariusze Wydziału Prewencji Komendy Policji w Goleniowie wszczęli postępowanie wyjaśniające (...) [tekst wyłączony z jawności].”

W rozmowie z kontrolującymi dyrektor centrum oświadczył, że z uwagi na działania prokuratury uznał prowadzenie wewnętrznego postępowania wyjaśniającego za niezasadne. Warto podkreślić, że zgłoszenia dotyczące złego traktowania dzieci przez panią [tekst wyłączony z jawności] wpływały już wcześniej. Wobec powyższego, brak wszczęcia postępowania po powzięciu informacji o nieprawidłowościach, było niezgodne z obowiązującymi standardami ochrony małoletnich w placówce.

W ocenie kontrolujących obecna sytuacja opiekuńczo-wychowawcza w placówce zdaje się być stabilna. Niemniej jednak niski poziom doświadczenia wychowawców bezpośrednio rzutuje na jakość pracy opiekuńczo-wychowawczej, co może przejawiać się w braku spójności w stosowanych metodach oraz może prowadzić do nieporozumień i manipulacji w codziennej pracy z wychowankami, a w konsekwencji do rezygnacji wychowawców z pracy. Z informacji dyrektora centrum wynika, że nowoprzyjęci pracownicy mają tylko jeden wspólny dyżur z innym wychowawcą wprowadzającym ich do zadań i obowiązków. Zdaniem zespołu kontrolującego jeden dyżur to za mało, by poznać specyfikę pracy. Nowy pracownik powinien odbyć kilka dyżurów towarzyszących ze starszym stażem wychowawcą, zanim zostanie sam na zmianie. Jednocześnie wskazane by było wykorzystanie potencjału własnych specjalistów, np. psychologa, który powinien przeszkolić nowych pracowników i wyjaśnić im, jak trauma oraz trudne doświadczenia wpływają na zachowanie dzieci. Innym, niewątpliwie dużym wsparciem dla nowozatrudnionych i pracowników z krótkim stażem, mogłoby być regularne omawianie trudnych przypadków z udziałem psychologa i pedagoga, aby wypracować jednolite zasady wychowawcze. Wobec

powyższego konieczne jest objęcie nowozatrudnionych pracowników wsparciem i pomocą merytoryczną, ale też nadzorem ze strony dyrektora oraz koordynatora. Kontrolujący w toku prowadzonych czynności kontrolnych zwrócili także uwagę na brak rezerwy kadrowej zwłaszcza w sytuacji absencji chorobowej wychowawców lub urlopów. Wówczas pracownicy rotują pomiędzy wszystkimi placówkami wchodzącym w strukturę centrum. Wychowawcy "dochodzący" na pojedyncze dyżury nie znają specyfiki danej grupy, bieżących konfliktów ani potrzeb podopiecznych, co może negatywnie wpływać na ich poczucie bezpieczeństwa, ale i prowadzić do braku spójności w pracy wychowawczej. Z kolei wychowawcy zmuszeni do ciągłej adaptacji w różnych placówkach są narażeni na większy stres, co może znacząco obniżać jakość ich pracy. W związku z powyższym w ocenie kontrolujących, w celu zapewnienia standardów opieki zgodnych z ustawą o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, wskazane jest zwiększenie łącznej liczby etatów wychowawczych w centrum.

akta kontroli str. 51-161

4. Warunki lokalowe

W ramach czynności kontrolnych zweryfikowano warunki lokalowe placówki, ponieważ już na wstępie kontroli stwierdzono uchybienie w postaci niesprawnego dzwonka, a drzwi do placówki nie były zamknięte na zamek, przez co każda osoba z zewnątrz mogła niepostrzeżenie wejść do środka.

Placówka funkcjonuje w piętrowym domu wolnostojącym z ogrodem. Na piętrze budynku znajduje się 6 pokoi dwuosobowych dla dzieci, a na parterze 2 pokoje, w tym 1 jednoosobowy i 1 dwuosobowy. W jednym z pokoi panował bałagan (brudna podłoga, papierki pod łóżkiem itp.), stały w nim trzy biurka (ustawione jakby przypadkowo). Dwa z nich były zniszczone, odrapane, miały dziury w blatach. Według wychowawcy-koordynatora był to pokój przynależący do chłopców, którzy na co dzień przebywają w MOW. Pomieszczenie było otwarte, dostępne dla każdego. Pracownik dodał, że pod nieobecność chłopców pokój jest wykorzystywany na potrzeby dzieci przyjmowane interwencyjnie do placówki. Zgodnie z wyjaśnieniem dyrektora centrum „(...) wychowawcy bez wiedzy dyrektora umieścili tam zniszczone biurka przeznaczone do kasacji (...)”. Ponadto dyrektor poinformował, że pokój wychowanków przebywających w MOW nie mógł być wykorzystywany w sytuacjach interwencyjnego zabezpieczenia dzieci, ponieważ w ostatnim okresie nie było takiej potrzeby.

Na piętrze budynku znajdują się dwie toalety z wc, oddzielne dla dziewcząt i chłopców. W każdej były 3 umywalki, kabina prysznicowa oraz dwie toalety zamykane na zamek. Drzwi wejściowe do łazienki dla dziewczynek miały niesprawny zamek, a w drzwiach do łazienki dla chłopców brakowało zamka.

Chemia gospodarcza i środki higieniczne dla dzieci znajdują się w magazynku zamykanym na klucz. Ich ilość i różnorodność odpowiadała potrzebom dzieci. Z uwagi na to, że w czasie kontroli uchybienia, o których wyżej mowa zostały wyeliminowane, tj. uporządkowano pokój chłopców i zabezpieczono do niego dostęp oraz zamontowano sprawne zamki w drzwiach do toalet, odstępuję od wydania zalecenia w tym obszarze. Jednocześnie podczas podsumowania kontroli poinformowano dyrektora centrum o konieczności naprawienia dzwonka do furtki i dbanie o zabezpieczanie drzwi wejściowych.

akta kontroli str. 113-116

Podsumowanie ustaleń kontroli

Stwierdzone uchybienia/nieprawidłowości:

- 1) godziny pracy indywidualnej z dzieckiem przeznaczane na bezpośrednią opiekę z powodu absencji wychowawców,
- 2) godziny pracy specjalistów nieadekwatne do potrzeb i pobytu dzieci w placówce,
- 3) po uzyskaniu informacji o nieprawidłowych zachowaniach wychowawcy, nie wszczęto postępowania wyjaśniającego zgodnie z obowiązującymi w placówce standardami ochrony małoletnich,
- 4) brak kart udziału w zajęciach specjalistycznych prowadzonych przez psychologa,
- 5) niewłaściwe zachowania wychowawcy względem wychowanków.

Przyczyny stwierdzonych uchybień/nieprawidłowości:

- braki kadrowe i niewłaściwa organizacja pracy wychowawców,
- niewłaściwa organizacja czasu pracy specjalistów,
- niedopełnienie obowiązków,
- przeoczenie.

Skutki stwierdzonych uchybień/nieprawidłowości:

- 1) uchybienia formalne,
- 2) niedostateczne zabezpieczenie potrzeb emocjonalnych wychowanków,
- 3) budowanie niewłaściwych relacji z wychowankami,
- 4) brak poczucia bezpieczeństwa u niektórych wychowanków,

5) duża rotacja kadry.

Osoby odpowiedzialne za stwierdzone uchybienia/nieprawidłowości:

Dyrektor Centrum Obsługi Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Goleniowie,
pracownicy.

Uprawnienia jednostki kontrolowanej:

Zgodnie z art. 197d ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej ws. przeprowadzania kontroli przez wojewodę oraz wzoru legitymacji uprawniającej do przeprowadzania kontroli, jednostka kontrolowana może zgłosić umotywowane zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego w terminie 7 dni od daty jego otrzymania.

Wpis w książce kontroli:

Pozycja 36.

Wystąpienie otrzymują:

- 1) Dyrektor Centrum Obsługi Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Goleniowie
- 2) Wojewoda Zachodniopomorski

W celu podniesienia efektywności pracy Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej Nr 3 w Goleniowie w zakresie pieczy zastępczej wydają zalecenia

zwykłe:

- 1) organizować pracę placówki w sposób gwarantujący wychowawcom pełną i niezakłóconą realizację indywidualnej pracy z dzieckiem, również w sytuacjach absencji chorobowej/urlopu pracowników,
- 2) prowadzić karty udziału w zajęciach prowadzonych przez psychologa, o ile dziecko tego wymaga,
- 3) po powzięciu informacji o niewłaściwych zachowaniach pracownika placówki niezwłocznie wszczynać postępowanie wyjaśniające zgodnie z obowiązującymi procedurami wynikającymi ze standardów ochrony małoletnich.

znaczące:

- 1) dostosować czas pracy specjalistów do potrzeb i pobytu wychowanków w placówce,
- 2) wyeliminować z procesu wychowawczego niewłaściwe zachowania pracowników.

W przypadku braku zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego proszę poinformować mnie w ciągu 30 dni od daty otrzymania wystąpienia o sposobie realizacji zaleceń pokontrolnych.

Z upoważnienia

Wojewody Zachodniopomorskiego

Dawid Krystek

II Wicewojewoda Zachodniopomorski

Zespół inspektorów:

Aneta Kujawa

Inspektor wojewódzki

w Wydziale Polityki Społecznej

Iwona Balcerzak

Inspektor wojewódzki

w Wydziale Polityki Społecznej

Justyna Jarczewska

Starszy Inspektor Wojewódzki

w Wydziale Polityki Społecznej

Dyrektor Wydziału Polityki Społecznej

Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego

Izabela Wojtczak-Sikorska

Klauzula anonimizacji

- A. **Zakres wyłączenia:** informacje mogące bezpośrednio lub w kontekście ujawnić dane osobowe osoby fizycznej.
- B. **Podstawa prawna wyłączenia i przetwarzania:** art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902 – tekst jednolity), art. 5 ust. 1. lit. B oraz art. 6 ust. 1 lit. C Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych

osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych, oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE.

- C. **Osoba, która dokonała wyłączenia:** Dyrektor Wydziału Polityki Społecznej
- D. **Podmiot w interesie którego dokonano wyłączenia z jawności:** art. 8 ust. 5 w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej: (osoby fizyczne).